

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: GŽ R-22/2026-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Jadranke Matić, kao predsjednice vijeća, Ksenije Jakovčević, suca izvjestitelja i članice vijeća i Lidije Bošnjaković, kao članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje /OIB: 02958272670/ sa sjedištem u Zagrebu, Margaretska 3, protiv I-tuženika Mile Eminovića iz Sesveta, Mate Broza 2A /OIB: 04728671009/ i II-tužene Viktorije Jovanović iz Sesveta, Ulica Ive Perića 6 /OIB: 45981736095/, zastupane po punomoćnici Jacinti Toš Špehar, odvjetnici u Bjelovaru, radi utvrđenja, odlučujući o žalbi II-tuženice Viktorije Jovanović protiv presude Općinskog radnog suda u Zagrebu poslovni broj Pr-877/2025-15 od 15. listopada 2025., u sjednici vijeća održanoj 26. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovana žalba II-tuženice Viktorije Jovanović i potvrđuje presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu poslovni broj Pr-877/2025-15 od 15. listopada 2025.

II. Odbija se zahtjev II-tuženice Viktorije Jovanović za naknadu troška žalbe.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom je presudom pod stavkom I izreke utvrđeno je da je Ugovor o radu, a kojeg su sklopili Mile Eminović, Mate Broza 2A, Sesvete, OIB:04728671009 i Viktorija Jovanović, Ulica Ive Perića 6, Sesvete, OIB: 45981736095, ništetan te je pod stavkom II izreke odbijen zahtjev II-tužene za naknadu parničnog troška kao neosnovan.

2. Protiv navedene presude žali se II-tuženica Viktorije Jovanović pozivom na sve žalbene razloge iz čl. 353. st. 1. Zakon o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 96/2008. - Odluka Ustavnog suda

Republike Hrvatske, 123/2008. - ispravak, 57/2011., 148/2011. - pročišćeni tekst, 25/2013., 28/2013., 89/2014. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023., u daljnjem tekstu: ZPP-a) i predlaže žalbu usvojiti uz naknadu troška žalbe.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Žalba je neosnovana.

5.1. Predmet spora je zahtjev na utvrđenje ništetnim Ugovora o radu sklopljenog između I-tuženika Mile Eminovića iz Sesveta, kao poslodavca i II-tuženice Viktorije Jovanović kao radnice.

5.2. Iz stanja spisa (list 132) proizlazi da je tužitelj tijekom postupka promijenio činjenične navode tužbe navodeći da je u tužbi greškom navedeno da su u konkretnom slučaju sklopljeni ugovor o radu prividni pozivom na odredbu čl. 285. Zakon o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 155/2023. - dalje: ZOO) već da se u konkretnom slučaju radi o ništetnom ugovoru o radu sukladno čl. 322. ZOO te čl. 122. st. 4. Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju.

6. Pobijana presuda je u svemu sačinjena sukladno odredbi čl. 338. st. 4. ZPP-a, pa nema nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati, a i obrazloženje sadrži jasne i valjane razloge o svim odlučnim činjenicama, za što postoji podloga u sadržaju spisa, to nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a na koju je svojom žalbom upirala II tuženica. Isto tako, u tijeku postupka nisu počinjene niti druge bitne povrede odredaba parničnog postupka, na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti sukladno odredbi čl. 365. st. 2. ZPP.

7.1. Nije počinjena ni bitna povreda odredaba parničnog postupka time što nije proveden dokaz saslušanjem II-tuženice kao stranke jer je prvostupanjski je sud u pobijanoj presudi obrazložio da je prijedlog II-tuženice za njezinim saslušanjem odbio kao nepotreban iz razloga što je ocijenio da je predmet spora dovoljno raspravljen za donošenje odluke te da bi provođenje daljnjih dokaza bilo neekonomično i dovelo bi do bespotrebnog odugovlačenja ovog postupka, a što bi bilo protivno odredbi čl. 10. ZPP-a.

7.2. Naime, o tome koji će se dokazi izvesti radi utvrđivanja odlučnih činjenica, rješava sud (čl. 220. st. 2. ZPP), a saslušanje II tuženice (čl. 264. st. 2. ZPP) i po ocjeni ovog suda nije bilo potrebno jer su odlučne činjenice u prvostupanjskom postupku utvrđene i bez provođenja tog dokaza, a II-tuženica ni sada u žalbi ne navodi koje bi se to odlučne činjenice u odnosu na osnovanost zahtjeva tužitelja utvrdile njezinim saslušanjem niti je tijekom postupka iznosila konkretne činjenične prigovore kojima bi dovela u sumnju dokaze dostavljene po tužitelju, a ne radi se ni o izvođenju dokaza radi utvrđivanja činjenica iz odredbe čl. 3. st. 3. ZPP.

8. Prvostupanjski je sud u cijelosti usvojio tužbeni zahtjev tužitelja polazeći od sadržaja isprava priloženih u spisu i to prijavno-odjavna evidencija radnika iz kojih proizlazi da je navodni radni odnos II-tuženice kod I-tuženika trajao svega jedan radni dan, na

temelju kojih je zaključio da između I-tuženika i II-tuženice nije bio sklopljen ugovor o radu, ni pisani niti usmeni jer je I-tuženik fizička osoba koja ne obavlja nikakvu djelatnost, već se radi o privatnom poslodavcu - kućanstvo, pa kako u radnom odnosu II-tuženice koji je trajao svega jedan radni dan nije bilo kontinuiteta u radu i zato nema karakteristike niti ikakve elemente radnog odnosa, već eventualno ugovora o djelu, pri tom ukazujući da je I tuženik prema vlastitim navodima na identičan način zaposlio preko 100 osoba na jedan dan zbog čega je protiv njega podnesena kaznena prijava, a osim toga, u razdoblju od 20. rujna 2019. do 14. prosinca 2021. nije vodio nikakvu evidenciju niti je vršio dužna plaćanja na ime poreza i doprinosa.

9. Odluku prvostupanjskog suda prihvaća i ovaj sud, ali ne iz razloga u njoj navedenih.

10. Naime, Zakon o obveznim odnosima je propisano da je ništetan ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenim slučajima ne propisuje što drugo (čl. 322. st. 1.), da na ništetnost sud pazi po službenoj dužnosti i da se na nju može pozivati svaka zainteresirana osoba (čl. 327.), da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi (čl. 328.).

11. Polazeći od činjeničnih navoda u tužbi, prijavno-odjavnoj evidenciji radnika kao i sadržaja isprava koje je HZMO priložio uz podnesak od 16. veljače 2024. iz kojih proizlazi da je II-tuženica prije zaposlenja kod I-tuženika već bila izgubila status zdravstveno osigurane osobe te je, da bi izbjegla plaćanje vezano uz reguliranje statusa zdravstveno osigurane osobe, sklopila s I tuženikom pobijani ugovor o radu na jedan dan 1. siječnja 2020., nakon sklapanja kojeg je stekla uvjete da ostvari status zdravstveno osigurane osobe kao nezaposlena osoba, to je, po ocjeni ovog suda, a suprotno utvrđenju prvostupanjskog suda, između I i II-tuženika bio sklopljen ugovor o radu na jedan dan, koji ugovor je izrekom pobijane presude pravilno utvrđen ništetim jer je isti protivan moralu društva.

12. Navedeno stoga što je svrha istog bila ostvarivanje nepripadajućih prava iz zdravstvenog i mirovinskog osiguranja II-tuženice, uz istovremeno svjesnu zloupotrebu pravila radnog odnosa, što su obje ugovorne strane znale, posljedice koje se reflektiraju na tužitelja na način da formalno prijavljenim radnicima, među kojima je i II-tuženica, priznaje nepripadajuća prava iz zdravstvenog osiguranja na svoj teret i teret državnog proračuna, pa kako je I tuženik prema vlastitim navodima na identičan način zaposlio preko 100 osoba na jedan dan zbog čega je protiv njega podnesena kaznena prijava, a osim toga, u razdoblju od 20. rujna 2019. do 14. prosinca 2021. nije vodio nikakvu evidenciju niti je vršio dužna plaćanja na ime poreza i doprinosa, to je, suprotno žalbenim navodima, prvostupanjski sud pravilno prihvatio tužbeni zahtjev na utvrđenje ništetnosti predmetnog Ugovora o radu sklopljenog između I-tuženika i II-tuženice.

13. Tumačenje činjenica po II-tuženici Viktoriji Jovanović i zaključci koje iz takvog tumačenja izvodi ne predstavlja ukazivanje na bitne povrede odredaba parničnog postupka onog značaja koji im žaliteljica pridaje, a zbog kojih ne bi bilo moguće ispitati prvostupanjsku presudu, utvrđeno činjenično stanje i primjenu materijalnog prava.

14. Slijedom izloženog, valjalo je temeljem čl. 373. toč. 2. ZPP-a odbiti žalbu II-tužene kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu pod stavkom I. izreke.

15. Kako žaliteljica ne navodi konkretne povrede i propuste koje je po njoj prvostupanjski sud počinio vezano za odluku o troškovima postupka, već se samo poziva na zakonsku formulaciju o povredama zbog kojih se i ta odluka može pobijati, te kako drugostupanjski sud na pazi po službenoj dužnosti na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima (čl. 365. st. 2. ZPP-a), to odluka o troškovima pod stavkom II. izreke, kojom je odbijen zahtjev II tuženice ostaje neizmijenjena, pa je u tom dijelu valjalo odbiti žalbu II tuženice kao neosnovanu temeljem čl. 380. t. 2. ZPP.

16. Također, II-tuženici nije priznat trošak žalbe jer nije uspjela sa istom (čl. 154. st. 1. ZPP-a u vezi s čl. 166. st. 1. ZPP-a).

U Zagrebu 26. svibnja 2026.

Predsjednica vijeća:
Jadranka Matić

Broj zapisa: **9-30888-88a23**

Kontrolni broj: **025e4-cf8bc-6e1f1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.